

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 4414/2564

ธนาการ ท.โจทก์ บริษัทบริหารสินทรัพย์ ก.ผู้ร้อง นาย อ.จำเลย

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ป.วิ.พ. มาตรา 322, ป.วิ.พ. มาตรา 144, พ.ร.บ.วิธีพิจารณาคดีผู้บริโภค พ.ศ. 2551 มาตรา 7

ย่อ / หลักกฎหมาย

แม้ข้อเท็จจริงจะได้ความว่า ผู้ร้องเคยยื่นคำร้องขอถอนส่วนฉบับลงวันที่ 13 มีนาคม 2562 มาก่อน และศาลชั้นต้นมีคำสั่งว่า ผู้ร้องไม่มีพยานมาให้ไต่สวน ข้อเท็จจริงจึงรับฟังไม่ได้ตามคำร้องก็ตาม แต่เมื่อผู้ร้องได้รับโอนสิทธิเรียกร้องมาจากธนาการ อ. ซึ่งเป็นเจ้าหนี้จำนองที่ดินโฉนดเลขที่ 4873 พร้อมสิ่งปลูกสร้าง และเป็นเจ้าหนี้ตามคำพิพากษาคดีหมายเลขแดงของศาลแพ่ง ซึ่งศาลแพ่งอนุญาตให้ผู้ร้องเข้าสวมสิทธิเป็นเจ้าหนี้ตามคำพิพากษาแทนแล้ว ผู้ร้องจึงเป็นเจ้าหนี้ตามคำพิพากษาและเป็นเจ้าหนี้ผู้รับจำนองของจำเลยในที่ดินโฉนดที่ 4873 พร้อมสิ่งปลูกสร้าง ทรัพย์จำนองที่ถูกยึดและขายทอดตลาดในคดีนี้ การที่

คำพิพากษา

ผู้ร้องยื่นคำร้องขอถอนส่วนเงินที่ได้จากการขายทอดตลาดทรัพย์ในฐานะเจ้าหนี้ผู้รับสิทธิจำนองตาม ป.วิ.พ. มาตรา 322 (ใหม่) จึงเป็นการบังคับคดีตามคำพิพากษาของศาล ผู้ร้องได้รับยกเว้นไม่อยู่ในบังคับบทบัญญัติเรื่องการดำเนินกระบวนการพิจารณาซ้ำตามมาตรา 144 (5) กรณีตามคำร้องของผู้ร้องฉบับลงวันที่ 25 มิถุนายน 2562 จึงไม่เป็นการดำเนินกระบวนการพิจารณาซ้ำกับคำร้องขอถอนส่วนฉบับลงวันที่ 13 มีนาคม 2562 ตาม ป.วิ.พ. มาตรา 144 (5) ประกอบ พ.ร.บ.วิธีพิจารณาคดีผู้บริโภค พ.ศ.2551 มาตรา 7 แต่อย่างใด และเมื่อได้ความว่า คดีนี้ศาลชั้นต้นนัดพิจารณาคำร้องสำเนาคำร้องของผู้ร้องให้แก่โจทก์ จำเลย และเจ้าพนักงานบังคับคดี โดยระบุด้วยว่าหากจะคัดค้านให้ยื่นคัดค้านก่อนหรือในวันนัด มิฉะนั้นถือว่าไม่คัดค้าน ซึ่งมีการส่งสำเนาคำร้องให้แก่บุคคลดังกล่าวแล้ว ครั้นถึงวันนัดพิจารณาคำร้องปรากฏว่าไม่มีคู่ความฝ่ายใดมาศาล ย่อมถือว่าคู่ความดังกล่าวไม่ได้คัดค้านคำร้องของผู้ร้อง ข้อเท็จจริงจึงรับฟังได้ตามคำร้องของผู้ร้องว่า ผู้ร้องได้รับโอนสิทธิเรียกร้องมาจากธนาการ อ. ซึ่งเป็นเจ้าหนี้จำนองที่ดินแปลงข้างต้น พร้อมสิ่งปลูกสร้าง และเป็นเจ้าหนี้ตามคำพิพากษาคดีหมายเลขแดงดังกล่าวของศาลแพ่ง และศาลแพ่งอนุญาตให้ผู้ร้องเข้าสวมสิทธิเป็นเจ้าหนี้ตามคำพิพากษาแทนแล้ว ข้อเท็จจริงดังกล่าวจึงเพียงพอที่จะวินิจฉัยคำร้องของผู้ร้องแล้ว โดยไม่จำเป็นต้องย้อนสำนวนไปให้ศาลชั้นต้นพิจารณาและมีคำสั่งใหม่ และเมื่อข้อเท็จจริงรับฟังได้ดังกล่าวจึงเห็นสมควรอนุญาตให้ผู้ร้องซึ่งเป็นเจ้าหนี้ตามคำพิพากษาและเจ้าหนี้จำนองมีสิทธิถอนส่วนตามคำร้อง คดีสืบเนื่องมาจากศาลชั้นต้นพิพากษาให้จำเลยชำระเงินจำนวน 287,564.28 บาท พร้อมดอกเบี้ยอัตราร้อยละ 10 ต่อปี ของต้นเงิน 260,047.21 บาท นับถัดจากวันฟ้อง (ฟ้องวันที่ 23 ธันวาคม 2556) จนกว่าจะชำระเสร็จแก่โจทก์ กับให้ใช้ค่าฤชาธรรมเนียมแทนโจทก์โดยกำหนดค่าทนายความ 3,000 บาท แต่จำเลยไม่ชำระหนี้ตามคำพิพากษา โจทก์จึงนำเจ้าพนักงานบังคับคดียึดที่ดินโฉนดเลขที่ 4873 พร้อมสิ่งปลูกสร้าง ออกขายทอดตลาดเพื่อนำเงินมาชำระหนี้แก่โจทก์ เมื่อวันที่ 13 มีนาคม 2562 ผู้ร้องยื่นคำร้องขอถอนส่วนว่า ผู้ร้องได้รับโอนสิทธิเรียกร้องมาจากธนาการอาคารสงเคราะห์ซึ่งเป็นเจ้าหนี้จำนองที่ดิน

โฉนดเลขที่ 4873 และเจ้าหนี้ตามคำพิพากษาในคดีหมายเลขแดงที่ ผบ.637/2560 ของศาลแพ่ง จึงขอให้ศาลมีคำสั่งกันส่วนในเงินที่ได้จากการขายทอดตลาดทรัพย์สินดังกล่าว แต่ผู้ร้องไม่มาศาลในวันนัดโดยไม่แจ้งเหตุขัดข้อง ศาลชั้นต้นเห็นว่า ผู้ร้องไม่มีพยานมาให้ได้ส่วน ข้อเท็จจริงรับฟังไม่ได้ตามคำร้อง ให้ยกคำร้อง ค่าฤชาธรรมเนียมให้เป็นพับ ผู้ร้องยื่นคำร้องขอกันส่วนเงินที่ได้จากการขายทอดตลาดทรัพย์สินในฐานะเจ้าหนี้บุริมสิทธิจำนองตามคำพิพากษา ฉบับลงวันที่ 25 มิถุนายน 2562 ว่า เมื่อวันที่ 20 ตุลาคม 2557 เจ้าพนักงานบังคับคดีขายทอดตลาดทรัพย์สินจำนองดังกล่าวได้ในราคา 1,620,000 บาท ผู้ร้องจึงขอให้ศาลมีคำสั่งให้เจ้าพนักงานบังคับคดีกันส่วนเงินที่ได้จากการขายทอดตลาดดังกล่าวเพื่อชำระหนี้ให้แก่ผู้ร้อง 2,199,294.12 บาท พร้อมดอกเบี้ยอัตราร้อยละ 11 ต่อปี ของต้นเงิน 1,258,486.68 บาท นับถัดจากวันยื่นคำร้องจนกว่าจะชำระเสร็จ ศาลชั้นต้นมีคำสั่งว่า ผู้ร้องเคยยื่นคำร้องมาแล้ว การที่ผู้ร้องมายื่นคำร้องขอกันส่วนอีก จึงเป็นการดำเนินกระบวนการพิจารณาซ้ำ ต้องห้ามตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา 144 วรรคหนึ่ง (ที่ถูก ประกอบพระราชบัญญัติวิธีพิจารณาคดีผู้บริโภค พ.ศ.2551 มาตรา 7) ยกคำร้อง ค่าฤชาธรรมเนียมเป็นพับ ผู้ร้องอุทธรณ์ ศาลอุทธรณ์แผนกคดีผู้บริโภคพิพากษายืน ค่าฤชาธรรมเนียมชั้นอุทธรณ์ให้เป็นพับ ผู้ร้องฎีกา โดยศาลฎีกาแผนกคดีผู้บริโภคอนุญาตให้ฎีกา ศาลฎีกาแผนกคดีผู้บริโภควินิจฉัยว่า ข้อเท็จจริงที่คู่ความไม่ได้โต้แย้งกันรับฟังได้ว่า ผู้ร้องได้รับโอนสิทธิเรียกร้องมาจากธนาคาร อ. ซึ่งเป็นเจ้าหนี้จำนองที่ดินโฉนดเลขที่ 4873 พร้อมสิ่งปลูกสร้าง และเป็นเจ้าหนี้ที่ตามคำพิพากษาคดีหมายเลขแดงที่ ผบ.637/2560 ของศาลแพ่ง และศาลแพ่งอนุญาตให้ผู้ร้องเข้าสวมสิทธิเป็นเจ้าหนี้ตามคำพิพากษาแทนแล้ว ต่อมาเมื่อวันที่ 13 มีนาคม 2562 ผู้ร้องยื่นคำร้องต่อศาลชั้นต้นขอกันส่วนเงินที่ได้จากการขายทอดตลาดทรัพย์สินจำนองดังกล่าว แต่ศาลชั้นต้นมีคำสั่งว่า ผู้ร้องไม่มีพยานมาโต้สวน ข้อเท็จจริงรับฟังไม่ได้ตามคำร้อง จึงมีคำสั่งยกคำร้องตามคดีสาขาแดง ผบ.ก. 11/2562 และผู้ร้องยื่นคำร้องขอกันส่วนฉบับลงวันที่ 25 มิถุนายน 2562 ศาลชั้นต้นนัดโต้สวนคำร้องเมื่อถึงวันนัดโต้สวน ศาลชั้นต้นนัดโต้สวนและมีคำสั่งว่าคำร้องของผู้ร้องเป็นการดำเนินกระบวนการพิจารณาซ้ำ เมื่อวันที่ 20 ตุลาคม 2557 เจ้าพนักงานบังคับคดีได้ขายทอดตลาดทรัพย์สินจำนองโดยปลอดจำนองให้แก่ยานพดล ผู้ซื้อทรัพย์สิน ในราคา 1,620,000 บาท และต่อมาวันที่ 26 มิถุนายน 2561 เจ้าพนักงานบังคับคดีมีหนังสือถึงเจ้าพนักงานที่ดิน กรุงเทพมหานคร สาขาดอนเมือง ขอให้จดทะเบียนระงับการจำนองแล้วโอนกรรมสิทธิ์ให้แก่ผู้ซื้อแล้ว คดีมีปัญหาต้องวินิจฉัยตามที่ผู้ร้องได้รับอนุญาตให้ฎีกาว่า คำร้องขอกันส่วนฉบับลงวันที่ 25 มิถุนายน 2562 เป็นการดำเนินกระบวนการพิจารณาซ้ำกับคำร้องขอกันส่วนฉบับลงวันที่ 13 มีนาคม 2562 หรือไม่ เห็นว่า แม้ข้อเท็จจริงจะได้ความว่า ผู้ร้องเคยยื่นคำร้องขอกันส่วนฉบับลงวันที่ 13 มีนาคม 2562 มาก่อน ในวันนัดโต้สวนคำร้อง ผู้ร้องไม่ได้มาศาลโดยไม่แจ้งเหตุขัดข้องและไม่ขอเลื่อนคดี ศาลชั้นต้นจึงมีคำสั่งว่า ถือว่าผู้ร้องไม่มีพยานมาโต้สวนข้อเท็จจริงจึงรับฟังไม่ได้ตามคำร้องก็ตาม แต่เมื่อผู้ร้องได้รับโอนสิทธิเรียกร้องมาจากธนาคาร อ. ซึ่งเป็นเจ้าหนี้จำนองที่ดินโฉนดเลขที่ 4873 พร้อมสิ่งปลูกสร้าง และเป็นเจ้าหนี้ตามคำพิพากษาคดีหมายเลขแดงที่ ผบ.637/2560 ของศาลแพ่ง ซึ่งศาลแพ่งอนุญาตให้ผู้ร้องเข้าสวมสิทธิเป็นเจ้าหนี้ตามคำพิพากษาแทนแล้ว ผู้ร้องจึงเป็นเจ้าหนี้ตามคำพิพากษาและเป็นเจ้าหนี้ผู้รับจำนองของจำเลยในทรัพย์สินจำนองที่ถูกยึดและขายทอดตลาดในคดีนี้ การที่ผู้ร้องยื่นคำร้องขอกันส่วนเงินที่ได้จากการขายทอดตลาดทรัพย์สินในฐานะเจ้าหนี้บุริมสิทธิจำนองตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา 322 (ใหม่) จึงเป็นการบังคับคดีตามคำพิพากษาของศาล ผู้ร้องได้รับยกเว้นไม่อยู่ใน

บังคับบัญชาปฏิบัติเรื่องการดำเนินกระบวนการพิจารณาซ้ำตามมาตรา 144 (5) กรณีตามคำร้องของผู้ร้องฉบับลงวันที่ 25 มิถุนายน 2562 จึงไม่เป็นการดำเนินกระบวนการพิจารณาซ้ำกับคำร้องขอถอนส่วนฉบับลงวันที่ 13 มีนาคม 2562 ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา 144 ประกอบพระราชบัญญัติวิธีพิจารณาคดีผู้บริโภค พ.ศ.2551 มาตรา 7 แต่อย่างใด และเมื่อได้ความว่า คดีนี้ศาลชั้นต้นนัดพิจารณาคำร้อง สำเนาคำร้องของผู้ร้องให้แก่โจทก์ จำเลย และเจ้าพนักงานบังคับคดี โดยระบุด้วยว่าหากจะคัดค้านให้ยื่นคัดค้านก่อนหรือในวันนัด มิฉะนั้นถือว่าไม่คัดค้าน ซึ่งมีการส่งสำเนาคำร้องให้แก่บุคคลดังกล่าวแล้ว ครั้นถึงวันนัดพิจารณาคำร้อง ปรากฏว่าไม่มีคู่ความฝ่ายใดมาศาล ย่อมถือว่าคู่ความดังกล่าวไม่ได้คัดค้านคำร้องของผู้ร้อง ข้อเท็จจริงจึงรับฟังได้ตามคำร้องของผู้ร้องว่า ผู้ร้องได้รับโอนสิทธิเรียกร้องมาจากธนาคาร อ. ซึ่งเป็นเจ้าหนี้จำนองที่ดินโฉนดเลขที่ 4873 พร้อมสิ่งปลูกสร้าง และเป็นเจ้าหนี้ตามคำพิพากษาคดีหมายเลขแดงที่ ผบ.637/2560 ของศาลแพ่ง และศาลแพ่งอนุญาตให้ผู้ร้องเข้าสวมสิทธิเป็นเจ้าหนี้ตามคำพิพากษาแทนแล้ว ข้อเท็จจริงดังกล่าวจึงเพียงพอที่จะวินิจฉัยคำร้องของผู้ร้องแล้ว โดยไม่จำเป็นต้องยื่นสำนวนไปให้ศาลชั้นต้นพิจารณาและมีคำสั่งใหม่ และเมื่อข้อเท็จจริงรับฟังได้ตามดังกล่าวจึงเห็นสมควรอนุญาตให้ผู้ร้องซึ่งเป็นเจ้าหนี้ตามคำพิพากษาและเจ้าหนี้จำนองมีสิทธิกันส่วนตามคำร้อง ที่ศาลอุทธรณ์พิพากษายืนตามศาลชั้นต้นให้ยกคำร้องของผู้ร้องมานั้น ศาลฎีกาไม่เห็นพ้องด้วย ฎีกาของผู้ร้องฟังขึ้น พิพากษากลับเป็นว่า ให้เจ้าพนักงานบังคับคดีกันเงินที่ได้จากการขายทอดตลาดที่ดินโฉนดเลขที่ 4873 พร้อมสิ่งปลูกสร้าง ซึ่งเป็นทรัพย์จำนองแก่ผู้ร้องตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา 322 (ใหม่) ตามจำนวนหนี้จำนองตามคำพิพากษาในคดีหมายเลขแดงที่ ผบ.637/2560 ของศาลแพ่ง ค่าฤชาธรรมเนียมทั้งสามศาลให้เป็นพับ

องค์คณะ

วิชัย ช้างหัวหน้า · ประทีป อ่าววิจิตรกุล · รัชนิ สุขใจ

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: thai-legal-corpus (CC-BY-4.0) – deka.supremecourt.or.th · <https://www.thaideka.online/deka/4414/2564>